

ZU, ZEU
Lander Garbizu
Oiartzun, 16 urte

Zerua dakusat zure begietan,
itsasoko amildegi sakonetik
–behialako goiz ederren antzera–
oskorri ugari argitu dituzten niniak,
zeuk begiratzean...

Eta erruki diet izarrei.
Milioika urtez guganako irritsaz,
beraien keinuei itsu bagatzaizkie ere,
eta gor beraien oihu zaharraren
arnasaldiei.
Milioika urtez itsasoari begira
uhinek irents dezaten azkenik
hainbeste alferrikako ametsen
dirdir, izan-malkoz
bustia.

Maitea, erregu dagizut,
zuk, bederen, utz iezadazu
zure zeru horretan
jartzen nire izarrak;
utz iezadazu nire kantuaz alaitzen
zure gauak,
itsasoaren zukuaz baitakite nire doinuek
eta labarretako kaioen hegada
malenkoniatsuaz.

Amets egin zintudan lehen arrastirian
maitasun berri baten adierazle
amets egin zintudan,
eta esan ez nizun arren
galtzaile gehienak bezala
etxerik gabe nenbilela,
ez zenuen nigandik apartatu
zure hurbiltasunaren lurrina
–mirra, intsentsu eta gentsania–
nire begiek zure begiekin
topo egiten zuten orduan.

Orain ordea, arratsa dator berriro,
baina lehen arrastiri hura
ez bezalako.

Lot zakizkit! Agudo!
Zeruko izar alderraien itxura hartzen hasia naiz
eta inoiz baino gehiago behar ditut
zure eskuak,
zure laztanak,
inoiz baino gehiago iluntasun beldurgarria
zeharkatzen lagunduko didaten
zure begien itsasoko
argi biak.